

**INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE-DEZVOLTARE PENTRU
PEDOLOGIE, AGROCHIMIE ȘI PROTECȚIA MEDIULUI –
ICPA BUCUREȘTI**

**Tema: „CARACTERIZARE PEDOLOGICĂ ÎN VEDEREA
ÎNTOCMIRII PLANULUI URBANISTIC ZONAL PENTRU O
SUPRAFAȚĂ DE 35 100 MP IDENTIFICATĂ CU NUMĂR
CADASTRAL 106394 DIN EXTRAVILANUL UAT SALONTA,
JUDEȚUL BIHOR”**

Avizat :

Poziție plan:
(nr. ICPA: 16/2023)

Director General,
Dr. Carmen-Irina CALCIU

Director Științific,

Prof.Dr. Mihail DUMITRU

Șef laborator,

Dr. Sorina DUMITRU

Contractant:

EURO BUFFALO S.R.L.
prin mandatar CTPARK DELTA SRL

Responsabil temă,

Dr. Carmen-Alina GHERGHINA

**Institutul Național de Cercetare Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și
Protecția Mediului**

**CARACTERIZARE PEDOLOGICĂ ÎN VEDEREA ÎNTOCMIRII
PLANULUI URBANISTIC ZONAL PENTRU O SUPRAFAȚĂ DE 35 100
MP IDENTIFICATĂ CU NUMĂR CADASTRAL 106394 DIN
EXTRAVILANUL UAT SALONTA, JUDEȚUL BIHOR**

București, 2023

CUPRINS

INTRODUCERE	3
I. METODOLOGIA DE LUCRU	3
II. CONDIȚII FIZICO-GEOGRAFICE (naturale, de mediu)	6
2.1. Relieful	6
2.2. Geologia (Litologia depozitelor de suprafață)	6
2.3. Hidrografia și hidrogeologia	7
2.4. Clima	7
2.5. Vegetația	8
2.6. Influența antropică	8
III. SOLURILE	9
IV. EVALUAREA CLASEI DE CALITATE A TERENULUI	12
CONCLUZII	14

INTRODUCERE

Lucrarea de față face obiectul contractului nr. 16/2023 încheiat cu EURO BUFFALO S.R.L., reprezentată prin mandatar CTPARK DELTA SRL, Comuna-Dragomiresti Vale, județul Ilfov, înregistrat la Institutul Național de Cercetare Dezvoltare pentru Pedologie, Agrochimie și protecția Mediului (INCDPAPM – ICPA București) cu numărul 866/24.04.2023 și are ca obiect caracterizarea pedologică în vederea realizării Planului Urbanistic Zonal pentru un teren cu suprafață de 35 100 mp identificat cu număr cadastral 106394 și localizat în extravilanul UAT Salonta, județul Bihor.

Folosința terenului care face obiectul studiului este teren arabil, evaluarea pedologică a fost efectuată pentru întreaga suprafață, iar repartiția unităților de sol în cadrul terenului analizat, este prezentată în figura nr. 1.

Încadrarea terenului în clasa de calitate a fost făcută prin metoda bonității terenurilor agricole, în condiții naturale.

Suprafața de teren analizată este în partea sudică a orașului, pe partea dreaptă a drumului Chișineu-Criș – Salonta, iar din punct de vedere geografic este situat în Câmpia Joasă a Crișurilor (parte a Câmpiei de Vest), subunitatea Câmpia Salontei.

I. METODOLOGIA DE LUCRU

Caracterizarea pedologică a terenului care face obiectul studiului a fost realizată pe baza prelucrării datelor aflate în arhiva de date a ICPA. În cadrul lucrării a fost descris cadrul natural al întregului teritoriu al UAT Salonta și a fost făcută o caracterizare generală a învelișului de sol corespunzător suprafeței desemnate pentru a fi introdusă în intravilan, prin prezentarea tipurilor de sol și a principalelor caracteristici fizice și chimice ale acestora.

Terenul a fost caracterizat din punct de vedere pedologic (învelișul de sol, caracteristici fizice și chimice) și din punct de vedere agronomic (bonitarea arealului, încadrarea în clase de calitate, principalele limitări privind utilizarea agricolă).

Caracterizarea condițiilor pedologice, precum și încadrarea solurilor la nivel de tip și subtip au fost realizate pe baza informațiilor (în vigoare) din „Sistemul Român de Taxonomie a Solurilor - SRTS-2012”, elaborat de ICPA-București.

1.1. Bonitarea terenurilor

Bonitarea terenurilor reprezintă operațiunea complexă de cunoaștere a condițiilor de creștere și de rodire a plantelor și de determinare a gradului de favorabilitate a acestor condiții, pentru fiecare cultură și folosință în parte.

Pentru terenurile agricole bonitarea a avut ca obiectiv stabilirea notelor și a claselor de calitate a terenurilor pentru folosințe agricole: *arabil, pășuni, fânețe, livezi și vii*.

Bonitarea terenurilor în regim natural a fost efectuată pe baza unor parametri biofizici sintetici, convertiți în indicatori de caracterizare ecologică a solurilor sau *indicatori ecopedologici*. Indicatorii ecopedologici folosiți pentru bonitare sunt cuprinși în „Metodologia elaborării studiilor pedologice” (Volumele I și III) aflată în vigoare și elaborată de ICPA-București (1987).

Acești indicatori ecopedologici folosiți pentru bonitare, sunt:

- temperatura medie anuală – valori corectate (corecția se face în funcție de panta și expoziția terenului) – indicator 3C;
- precipitațiile medii anuale – valori corectate (corecția se face în funcție de pantă și permeabilitate) – indicator 4C;
- gleizarea – indicator 14;
- stagnogleizarea – indicator 15;
- salinizarea și alcalizarea – indicator 16 sau 17;
- textura în orizontul arat sau în primii 20 cm – indicator 23 A;
- poluarea solului – indicator 29;
- panta – indicator 33;
- prezența alunecărilor de teren – indicator 38;
- adâncimea apei freatice – indicator 39;
- inundabilitatea – indicator 40;
- porozitatea totală – indicator 44;
- conținutul de CaCO₃ total pe adâncimea de până la 50 cm – indicator 61;
- reacția (pH-ul) în orizontul arat sau în primii 20 cm – indicator 63;
- gradul de saturația în baze în orizontul arat sau în primii 20 cm – indicator 69;
- volumul edafic – indicator 133;
- rezerva de humus pe adâncimea de 0-50 cm – indicator 144;
- excesul de umiditate de suprafață – indicator 181.

Fiecare cultură și fiecare folosință, în funcție de factorii enumerați, primește coeficienți a căror valoare variază între 0 – 1, după cum însușirea respectivă este total nefavorabilă sau optimă pentru exigențele folosinței sau plantei luate în considerare. Nota de bonitare pentru condițiile naturale se obține înmulțind cu 100 produsul coeficienților indicatorilor ecopedologici enumerați mai sus. Această notă se stabilește pentru teritoriul cartat pe unități de Teritoriu Ecologic Omogen pentru categoria de folosință existentă în momentul cartării.

Pentru categoria de folosință *arabil*, nota de bonitare naturală reprezintă media aritmetică a notelor de bonitare pentru 8 culturi cu aria de răspândire cea mai mare și anume: *grâu, orz, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, cartof, soia și mazăre/fasole*, iar pentru *livezi* este media aritmetică a notelor pentru 4 specii pomicole: respectiv pentru *măr, păr și prun* la care se mai adaugă, după caz, nota speciei de *cireș-vișin* sau nota speciei de *piersic sau cais*.

Pentru *vița de vie*, nota de bonitare naturală este media aritmetică a celor două categorii (vie pentru vin și vie pentru masă).

Pentru folosințe (arabil, pășuni, fânețe, livezi și vii) clasele de calitate sunt de la I la V, după cum urmează:

Clasa de calitate	Interval puncte bonitare
Clasa I	81 – 100 puncte de bonitare
Clasa a II-a	61 – 80 puncte de bonitare
Clasa a III-a	41 – 60 puncte de bonitare
Clasa a IV-a	21 – 40 puncte de bonitare
Clasa a V-a	1 – 20 puncte de bonitare

II. CONDIȚII FIZICO-GEOGRAFICE (naturale, de mediu)

2.1. Relieful

Terenul care face obiectul prezentului studiu pedologic face parte din teritoriul cadastral al orașului Salonta, situat în Câmpia Joasă a Crișurilor (parte a Câmpiei de Vest), subunitatea Câmpia Salontei, cu altitudini cuprinse între 90 și 110 de metri, situată între Crișul Repede și Crișul Negru. Relieful major este cel de câmpie joasă aluvială, care se întinde la est până la curba hipsometrică de 100 de metri.

Aspectul general al câmpiei este determinat de suprafața orizontală care prezintă albie și meandre părăsite, mlaștini și lăcoviști, iar interfluviile au aspectul unor câmpuri joase cu microrelief pozitiv și negativ, cu canale colectoare de irigații și de desecare vechi.

Densitatea naturală a fragmentării reliefului, cu valori cuprinse între 0,26 și 0,50 km/km², a fost accentuată antropic prin săparea mai multor canale de desecare sau de irigații (Canalul Colector, Canalul Culișer), cele mai mari dintre ele având lățime de peste 3-4 m.

Dezvoltarea formelor de microrelief, pozitive și negative, a fost influențată de caracteristicile depozitelor, care au o granulometrie din ce în ce mai fină către vest. Microformele negative sunt reprezentate prin depresiunile de tasare, unele uscate, însă cele mai multe transformate în zone mlăștinoase.

În zona Salonta, microdepresiunile dezvoltate pe soluri sărăturate sunt legate între ele prin canale scurte și sunt separate de microforme pozitive cu aspect de grinduri sau popine.

Procesele de înmlăștinire apar datorită pantelor reduse, drenajului intern și extern defectuos și prezenței materialului aluvionar argilos, cu permeabilitate scăzută.

2.2. Geologia (Litologia depozitelor de suprafață)

Din punct de vedere geologic, teritoriul studiat se încadrează în marea unitate denumită Depresiunea Panonică, alcătuită dintr-un soclu cristalin format din micașturi, gnaise, cuarțite și calcare cristaline, peste care s-a depus o pătură sedimentară de vârstă miocenă și pliocenă alcătuită în principal din marne și argile cenușii, cu intercalații de nisipuri.

Pleistocenul este prezent prin argile, nisipuri, pietrișuri și bolovanișuri formând depozite proluviale ale conurilor de dejecție ale râurilor care deversau în Lacul panonic.

Sedimentarea a continuat și în timpul Holocenului, când s-au depus depozite loessoide în zonele mai înalte, depozite aluvionare de luncă și depozite de mlaștină.

Litologia depozitelor cuaternare indică o alternanță de argile și prafuri cu bancuri de pietriș și nisip, care au cea mai mare grosime, de 400 m, în arealul orașului Salonta (după E. Liteanu și C. Ghenea).

După unele cercetări, la adâncimi de 2-5 m se întâlnește un strat de măr sodic, care favorizează mineralizarea apelor freatice și sărăturarea solurilor.

2.3. Hidrografia și hidrogeologia

Perimetrul analizat aparține bazinului hidrografic al Crișului. Lucrările hidroameliorative au creat o rețea de canale cu densitate ridicată, astfel că teritoriul este drenat de canale de desecare sau de irigații, precum Canalul Colector, care are un debit permanent și Canalul Culișer, cu un curs temporar.

Sursa de alimentare a rețelei hidrografice o constituie precipitațiile, iar cel mai important consumator este evapotranspirația.

Nivelul hidrostatic oscilează între 2 și 5 m uneori ajungând și la 0,5 m și este supus influențelor climatice, astfel: primăvara infiltrațiile se fac ușor iar vara se produce o evapotranspirație intensă. Ca urmare a acestor fenomene oscilațiile nivelului freatic prezintă amplitudini de 1 – 2 m în apropierea râurilor și chiar de 3 m în depozitele grosiere. Amplitudinile mari determină apariția bălților, apariția solurilor hidromorfe și a celor halomorfe care duc la dezvoltarea vegetației higrofile. Îndiguirea râurilor mari a provocat depunerea aluviunilor în albie micșorând astfel secțiunea de scurgere. Astfel la ape mari râul curge la nivelul câmpiei și provoacă ridicarea nivelului pânzei freatice. Rețeaua canalelor de drenaj contribuie și ele la scăderea nivelului freatic pe suprafețe mari.

2.4. Clima

Zona geografică în care este situat terenul cercetat are un climat temperat continental, iar tipul climatic este temperat continental de câmpie cu nuațe panonice. Nuanța panonică este dată de influențele oceanice venite din vest având un efect asupra precipitațiilor cu maxime în mai – iunie și decembrie dar și asupra temperaturilor pe care le moderează. Iarna aici înaintază anticlonii azoric și scandinavo-baltic din nord-vest și ciclonii mediteraneeni din sud-vest.

Temperatura medie multianuală în zona Salonta este de 11,1° C, cu medii lunare de 21,4° C în iulie, luna cea mai caldă din an.

Precipitațiile medii anuale sunt în jurul valorii de 590 mm/an. Anotimpul ploios este vara cu 31 % din cantitatea de precipitații, iar anotimpul secetos este iarna când cantitatea de

precipitații scade la 25%. Luna cea mai ploioasă este iunie, iar luna cea mai secetoasă este martie.

Vânturile de Vest predomină la peste 1 000 m altitudine și influențează mișcarea maselor de aer aducând mase de tip oceanic. La nivelul solului o frecvență mai mare o prezintă vânturile din sud cu 17% și vânturile din nord cu 11%, cele din vest la nivelul solului au o pondere de 4%. Se remarcă pe anotimpuri o intensificare a Vânturilor de Vest numai vara, iar zona studiată se caracterizează prin stabilitate atmosferică, rezultând calmul atmosferic.

2.5. Vegetația

Vegetația naturală a suferit un recul important datorită defrișărilor și desțelenirilor masive, dar și transformări prin drenările și înlocuirile de specii executate în regiunile cu exces de umiditate. Mediul natural este dominat de formațiunea vegetală de silvostepă cu intercalații de formațiuni acvatice, palustre și halofile.

Vegetația naturală a fost îndepărtată și înlocuiră de culturi agricole. Folosința terenului este arabil.

Pădurile prezintă specii de stejar pedunculat, frasin, ulm, plop și salcie; mai apar în luncile propriu-zise sub formă de zăvoaie cu plop, sălcii și arin, iar stratul arbustiv este reprezentat de sânger, păducel, crușin, lemn câinesc, măceș și soc negru.

Pajiștile au fost reduse la petice din cauză extinderii terenurilor arabile. Apar în cadrul luncilor cu specii de poa și trifoi; în cadrul sărăturilor cu specii de salicornia, artemisia și festuca.

Vegetația segetală (buruieni) cuprinde specii ierboase ca: păiușul (*Festuca valesiaca*, *Festuca pseudogina*), negara (*Stipa capilata*), firuța cu bulbi (*Poa bulbosa*), graminee cu rizomi (*Bromus inermis*, *Poa augustifolia*, *Agropyron repense*), peliniță (*Artemisa austriaca*), pir și altele.

2.6. Influența antropică

Formate în condiții naturale foarte variate, solurile diferă mult ca însușiri și fertilitate, respectiv capacitatea lor de a susține creșterea plantelor (cultivate sau spontane) și formarea producțiilor agricole și forestiere.

Omul, prin activitatea desfășurată, a exercitat și exercită o influență puternică asupra evoluției pedopeisajelor, prin înlăturarea vegetației naturale inițiale și înlocuirea ei cu pajiști, culturi agricole și construcții, precum și prin aplicarea de diverse măsuri agrochimice și de lucrări de îmbunătățiri funciare. Gradul de antropizare și influența activității antropice au crescut

în timp, pe măsura populării zonei, lucrările cu impact major asupra regimului hidro-fizic al solurilor fiind cele hidroameliorative, prin care s-a construit o rețea densă de canale de desecare, cu rol în evacuarea apelor stagnante și coborârea nivelului apelor freatice.

Influența acestor activități asupra solului determină importante modificări morfologice, fizico-chimice și biologice de intensități și direcții evolutive diferite: lucrările agricole executate prin trecerea repetată cu utilaje grele pot induce o tasare puternică și la o deteriorare a stării structurale a solului în stratul arat; prin lucrări de fertilizare anuală se produc modificări ale conținutului de elemente nutritive, iar fertilizarea unilaterală cu îngrășăminte cu azot poate conduce la acidifierea orizontului de suprafață și deprecierea mediului de creștere a plantelor; poluarea accidentală cu gunoi menajer, dejecții și alte deșeuri rezultate din activitățile desfășurate; impermeabilizarea solurilor.

III. SOLURILE

Geneza și evoluția solurilor a fost determinată de intensitatea proceselor de solificare a căror manifestare s-a desfășurat diferit, în funcție de interacțiunea în timp a factorilor pedogenetici prezentați în capitolul anterior, respectiv formele de relief, natura materialelor parentale, hidrografie-hidrogeologie, climă, vegetație și influența antropică în zonă, fiind în concordanță cu vârsta unităților geomorfologice.

Caracterizarea condițiilor pedologice, precum și încadrarea solurilor la nivel de tip și subtip s-au realizat în acord cu „Sistemul Român de Taxonomie a Solurilor (SRTS)”, ICPA, 2012.

Învelișul de soluri din terenul care face obiectul studiului este reprezentat de soluri care aparțin clasei Cambisoluri.

Clasa cambisoluri (CAM) cuprinde soluri moderat dezvoltate, caracterizate prin alterarea materialului parental și prin absența unor cantități apreciabile de argilă, materie organică, compuși cu Al sau Fe, modificări de culoare, structură și consistență.

Această clasă este reprezentată în perimetrul analizat prin: *Eutricambosolul mollic gleic sodic*.

Eutricambosolurile (EC) sunt definite de prezența orizontului diagnostic B cambic (Bv). Aceste soluri au la suprafață un orizont A ocric (Ao) urmat de orizont intermediar cambic (Bv) cu valori și crome peste 3,5 (la umed) cel puțin pe fețele agregatelor structurale începând din partea superioară.

Tabelul 1

Unitățile de sol identificate în perimetrele analizate

US	Simbolul (tip și subtip de sol)	Tipul și subtipul de sol	Textura la suprafață/în profunzime	Suprafața	
				mp	%
1	EC mo-gc-ac-LM/TT	Eutricambosol molic gleic sodic	lut mediu/lut argilos, pe loess	35 100	100,00
TOTAL AGRICOL				35 100	100,00

Eutricambosolurile molice gleice sodice, lut mediu/lut argilos, pe loess EC mo-gc-ac-LM/TT din perimetrul analizat se caracterizează prin prezența unui orizont Bv (cambic) rezultat în urma alterării silicaților primari și formarea de silicați secundari și argilă și prezintă proprietăți eu-bazice, cu un grad de saturație în baze (V%) mai mare de 53%.

Principalele proprietăți fizice și chimice sunt accentuat influențate de roca de solificare (argile și luturi necarbonatice), precum și de prezența la mică adâncime a apelor freatice sodizate care face ca acest sol să fie afectat de procese de gleizare și alcalizare și să aibă productivitate scăzută.

Sunt soluri slab fertile, slab-moderat aprovizionate cu humus (1,2-2,6%), moderat aprovizionate cu elemente nutritive și cu pH moderat alcalin.

Suprafața de teren ocupat studiată este utilizată ca arabil și prezintă potențial productiv mediu (clasa a III-a de calitate) pentru pășuni, un potențial productiv scăzut (clasa a IV-a de calitate) pentru arabil și fânețe și un potențial productiv foarte scăzut (clasa a V-a de calitate) pentru vii și livezi (tabelele 6 și 7).

Fig. 1. Localizarea terenului pentru care s-a făcut evaluarea pedologică și unitatea de sol aferentă

IV. EVALUAREA CLASEI DE CALITATE A TERENULUI

Unitățile de sol care au fost identificate pe terenul care face obiectul studiului (figura 1 și tabel 1) au fost caracterizate pe baza indicatorilor ecopedologici proprii zonei, indicatori care exprimă însușirile solului, terenului și ale climei (tabel 2). Pe baza indicatorilor ecopedologici s-au atribuit coeficienți de bonitare cu valori de la 0,1 la 1. Însușirile nefavorabile au valori subunitare și desemnează factorii limitativi pentru culturile respective, penalizând nota de bonitare. Cele cu valori unitare întrunesc condiții optime în zonă și nu penalizează nota de bonitare.

Tabelul 2
Indicatorii ecopedologici de caracterizare a unităților de sol

Nr. US	Tm 3C	Pm 4C	G 14	W 15	S 16,17	TxAp 23A	Pol 29	P% 33	Al 38	AF 39	H 40	PT 44	CaCO ₃ 61	pH 63	VEU 133	Rh 144	Exs 181
1	10,5	575	3	0	20	42	0	0	0	1,4	0	15	3	8,7	113	90	4

Pe baza indicatorilor din tabelul 2, s-au atribuit coeficienții de bonitare corespunzători, cu ajutorul cărora s-au calculat notele de bonitare, în condiții naturale (actuale), pentru principalele culturi și folosințe (tabele 3 – 5).

Factorii limitativi ai producției agricole sunt determinați în special de condițiile climatice și de proprietățile solurilor.

Principalii factori limitativi ai producției agricole, care se asociază variat în funcție de condițiile pedoclimatice locale provoacă degradarea solului fie prin insuficiență, fie prin exces.

Restricțiile *climatice*, reprezentate prin temperatura media anuală corectată, ind. 3C și prin precipitațiile medii anuale corectate, ind. 4C constituie principalele elemente care scad nota de bonitare.

Restricțiile legate de *sol* se referă la gradul de gleizare și alcalizare, pH și rezerva de humus, excesul de apă stagnantă și adâncimea apei freactice.

Rezerva de humus pe adâncimea de 0-50 cm (ind. 144) constituie elementul esențial al fertilității solurilor, dat fiind faptul că nu există proces sau proprietate a solului care să nu fie influențată de conținutul și tipul de humus al solului.

Adâncimea mică a apei freactice (ind. 39) constituie un factor limitativ important al solurilor analizate, excesul de umiditate influențând negativ raportul apă/aer din sol prin favorizarea proceselor enaerobe (*proceselor de gleizare* – ind. 14) care fac ca elementele nutritive din sol să devină greu accesibile plantelor.

Conținutul ridicat de sodiu și săruri solubile (ind. 16, 17) determină o reacție moderat alcalină (ind. 63) în sol, condiții în care unele elemente nutritive din sol devin inaccesibile plantelor, iar proprietățile fizice, chimice și biologice ale solurilor sunt nefavorabile creșterii plantelor.

Suprafața de teren ocupat studiată este utilizată ca arabil și prezintă potențial productiv mediu (clasa a III-a de calitate) pentru pășuni, un potențial productiv scăzut (clasa a IV-a de calitate) pentru arabil și fânețe și un potențial productiv foarte scăzut (clasa a V-a de calitate) pentru vii și livezi (tabelele 3 și 4).

Tabelul 3
Notele de bonitare pe unitățile de sol delimitate - pentru principalele culturi și folosințe

Tipul și subtipul de sol	Cultura / Folosința*															
	PS	FN	MR	PR	PN	CV	CS	PC	VV	VM	IU	IF	CN	LU	TR	LG
Eutricambosol molic gleic sodic	52	36	10	16	17	12	18	16	18	16	29	23	29	22	20	33
Clasa de calitate	III	IV	V	V	V	V	V	V	V	V	IV	IV	IV	IV	V	IV

* PS – pășune; FN – fâneață; MR – măr; PR – păr; PN – prun; CV – cireș-vișin; CS – cais; PC – piersic; VV – vie-vin; VM – vie-masă; IU – in-ulei; IF – in-fuior; CN – cânepă; LU – lucernă; TR – trifoi; LG - legume

Tabelul 4
Notele și clasele de bonitare pe unitățile de sol delimitate – pentru folosința arabil

Tipul și subtipul de sol	GR	OR	PB	FS	CT	SF	SO	MF	Arabil
Eutricambosol molic gleic sodic	37	37	36	42	18	37	37	37	35
Clasa de calitate	IV	IV	IV	III	V	IV	IV	IV	IV

*GR – grâu; OR – orz; PB – porumb; FS – floarea-soarelui; CT – cartof; SF – sfeclă; SO – soia; MF – mazăre-fasole

În tabelul 5 sunt prezentate suprafețele propuse spre a fi introduse în intravilan, pe clase de calitate, împreună cu folosința actuală, arabil.

Tabelul 5
Suprafața propusă a fi introdusă în intravilan, cu nota de bonitare și clase de calitate, pentru folosința actuală

Nr. crt.	Număr cadastral	Folosința	Suprafața (mp)	Tipul de sol	Nota de bonitare	Clasa de calitate
1	106394	arabil	35 100	EC mo-gc-ac-LM/TT	35	IV
TOTAL includeri UAT			35 100			

CONCLUZII

Scopul studiului pedologic a fost caracterizarea pedologică în vederea realizării Planului Urbanistic Zonal al unui teren în suprafață de 35 100 mp localizat în extravilanul orașului Salonta, județul Bihor.

Folosința terenului este arabil, iar evaluarea pedologică a fost efectuată pentru întreaga suprafață. Încadrarea terenurilor în clase de calitate a fost făcută prin metoda bonitării terenurilor agricole, în condiții naturale.

Factorii limitativi care scad calitatea și capacitatea productivă a acestor soluri sunt legați de precipitații, gradul de gleizare și alcalizare, adâncimea mică a apei freactice, pH și rezerva de humus.

Concluziile evaluării: terenul în suprafață de 35 100 mp identificat cu număr cadastral 106394 și localizat în UAT Salonta, județul Bihor se încadrează în clasa a IV-a de calitate pentru folosința arabil, cu 35 de puncte de bonitare.

Responsabil studiu,
Dr. Carmen-Alina GHERGHINA,
Laboratorul de Științele Solului și Dezvoltare Rurală

